

Meldcode AMK

BIJ VERMOEDEN KINDERMISHANDELING

VOOR LEERKRACHTEN

BASISONDERWIJS

<u>MELDCODE AMK</u>	<u>1</u>
<u>INLEIDING</u>	<u>3</u>
<u>FASE 1. HET ONTSTAAN VAN EEN VERMOEDEN</u>	<u>4</u>
AANBEVELINGEN	5
<u>FASE 2 OVERLEG</u>	<u>5</u>
AANBEVELINGEN	FOUT! BLADWIJZER NIET GEDEFINIEERD.
<u>FASE 3. NADER ONDERZOEK.</u>	<u>6</u>
<u>FASE 4. HULP OP GANG BRENGEN</u>	<u>7</u>
<u>FASE 5. EVALUATIE</u>	<u>8</u>
<u>FASE 6: NAZORG</u>	<u>8</u>
ADVIES – EN MELDPUNT KINDERMISHANDELING	9
ADVIES VRAGEN	9
MELDEN	9
ANONIMITEIT	9
DOSSIERVORMING	10
VEILIG WERK- EN MELDKLIMAAT	10
<u>BIJLAGE 1</u>	<u>FOUT! BLADWIJZER NIET GEDEFINIEERD.</u>
OBSERVATIEPUNTEN	FOUT! BLADWIJZER NIET GEDEFINIEERD.
<u>BIJLAGE 2</u>	<u>FOUT! BLADWIJZER NIET GEDEFINIEERD.</u>
HOUDING NAAR DE BETROKKEN LEERLING	13
AANDACHTSPUNTEN	13
<u>BIJLAGE 3 ADRESLIJST INSTELLINGEN</u>	<u>14</u>

Inleiding

Deze meldcode biedt een leidraad voor leerkrachten in het basisonderwijs hoe te handelen bij een vermoeden van kindermishandeling. Het doel van dit protocol is: een vermoeden bespreekbaar maken en signalen doorgeven voor eventuele verdere hulp.

Onder kindermishandeling wordt verstaan :

- elke vorm van geweldpleging of verwaarlozing op fysiek, psychisch en seksueel gebied,
- door toedoen of nalaten van personen met wie het kind in een afhankelijkheidsrelatie staat,
- waardoor schade voor het kind ontstaat of in de toekomst kan ontstaan.

Vormen van kindermishandeling:

Lichamelijke mishandeling: het kind wordt geslagen, geschopt, geknepen, gebrand e.d.

Psychische mishandeling: het kind wordt afgewezen, geterroriseerd, aangezet tot afwijkend en/of anti-sociaal gedrag; aan het kind worden extreem hoge eisen gesteld.

Seksuele mishandeling: het kind wordt gedwongen seksuele handelingen te ondergaan en/of seksuele handelingen uit te voeren.

Lichamelijke verwaarlozing: het kind wordt (medische) verzorging en/of veiligheid onthouden, het kind krijgt onvoldoende voedsel en kleding.

Psychische verwaarlozing: het kind wordt geestelijk verwaarloosd, geïsoleerd, genegeerd.

Vaak komen verschillende vormen van kindermishandeling tegelijk voor.

Als met deze meldcode gewerkt wordt, kunnen alle betrokkenen vanuit verschillende organisaties zorgvuldig en professioneel handelen.

- ***De taak van de school met betrekking tot kindermishandeling is het signaleren ervan en het aankaarten ervan bij de verantwoordelijke instanties. De school is niet verantwoordelijk voor de verandering van de situatie of voor de hulpverlening.***

FASE 1. HET ONTSTAAN VAN EEN VERMOEDEN

Naar aanleiding van een signaal van kindermishandeling, is het in de eerste plaats noodzakelijk dat je besluit het er niet bij te laten zitten. Begin met het zoeken naar meer duidelijkheid en als je vermoeden bevestigd wordt, zorg dan dat de mishandeling stopt. Kun je dat niet zelf of niet alleen, schakel dan anderen in. De eerste stappen zijn gericht op het verkrijgen van meer helderheid.

De bron van het vermoeden van kindermishandeling kan zijn:

- a. je hebt een vermoeden,
- b. iemand (bijvoorbeeld een ander kind) vertelt je een zorgwekkend verhaal over een kind uit jouw klas,
- c. een kind neemt je in vertrouwen over de eigen situatie.

Stap 1:

Verzamel en leg vast alle aanwijzingen die het vermoeden kunnen onderbouwen of weerleggen

Het gaat daarbij om het nader in kaart brengen van het gedrag van het kind, de interactie tussen ouders onderling en tussen ouders en kind.

Leg in deze en alle volgende fasen je waarnemingen en de stappen die je naar aanleiding van signalen onderneemt, in Parnassys (niet zichtbaar in ouderprotaal) vast. Maak er 1 Worddocument van, met notities voorzien van datum! Betreffen de signalen geweld of kindermishandeling gepleegd door een beroepskracht, meld de signalen dan onmiddellijk bij de directie, het stappenplan is dan niet meer van toepassing.

Beschrijf de signalen zo feitelijk mogelijk. Worden ook hypothesen en veronderstellingen vastgelegd, vermeld dan uitdrukkelijk dat het gaat om een **hypothese of veronderstelling**. Maak een vervolgaantekening als een hypothese of veronderstelling later wordt bevestigd of ontkracht. Vermeld de bron als informatie van derden wordt vastgelegd. Leg diagnoses alleen vast als ze zijn gesteld door een bevoegde beroepskracht(arts/psycholoog/psychiater).

Stap 2:

Leg de waarnemingen zo mogelijk voor aan het kind of ouders.

Signalen als hoofdpijn, angst of agressie bij kinderen kunnen verschillende oorzaken hebben. Het is belangrijk dat de **leerkracht** deze signalen in de vorm van concrete waarnemingen zo veel mogelijk rechtstreeks met het kind en of zijn ouders bespreekt. **In de eerste fase is het verstandig de eigen vermoedens nog niet uit te spreken in het contact met kinderen en ouders.**

In veel gevallen zal het bespreken van de signalen ertoe leiden dat er een verklaring volgt die het vermoeden kan wegnemen. Misschien spelen er andere problemen waarvoor de leerkracht hulp kan aanbieden, maar vaak zal zelfs dat niet nodig zijn. In een aantal gevallen zal de informatie van kind en ouders het vermoeden niet kunnen wegnemen en zijn verdere stappen noodzakelijk. Ook is het mogelijk dat het kind of de ouders zelf vertellen over de mishandeling.

Aan het eind van deze fase besluit je:

1. HET VERMOEDEN IS ONTERECHT
- er is een andere reden voor het gesignaleerde gedrag

2. ER IS GEEN BEVESTIGING VAN HET VERMOEDEN

- je blijft nauwkeurig registreren wat je bij het kind opvalt of wat je verteld wordt.- na twee maanden bekijk je je aantekeningen opnieuw en/of wordt het kind besproken op het eerstvolgende IBgesprek.

3. JE TWIJFELT EN/OF JE VINDT EEN BEVESTIGING VAN HET VERMOEDEN

- je overlegt met de IB-er en bespreekt gezamenlijk de twijfel of het vermoeden met de directie.

Aanbevelingen

- *Accepteer kindermishandeling als één van de vele mogelijke oorzaken van onverklaarbaar/opvallend gedrag van een kind. Probeer in deze fase het beeld completer te krijgen. Speel geen politieagent: het is niet de taak van de leerkracht om speurwerk naar de dader te doen. Ga uit van het signaal, uitgezonden door het kind of door een derde. Blijf (het gedrag van) het kind aandachtig volgen.*
- *Beloof nooit aan het kind absolute geheimhouding. Beloof dat je geen volgende stap zult nemen zonder dat met het kind besproken te hebben (zie verder bijlage 2: houding naar de leerling).Dit is echter wel afhankelijk van de leeftijd van het kind.*
- *Vertrouw op jouw intuïtie en houd dat niet voor jezelf: praat er over.*
- *Ga zorgvuldig om met de privacy van het kind en van de ouders.*
- *Ga niet overhaast te werk. Wie iets wil bereiken moet langzaam en zorgvuldig handelen. Betrek anderen tijdig en niet eerst dan, wanneer het voor jezelf zo niet langer kan: dan ben je te lang zelf bezig geweest en geef je anderen niet de tijd rustig aan het werk te gaan.*

Fase 2 Overleg

In de tweede fase staat overleg met anderen centraal. Dit overleg dient als middel om het vermoeden te toetsen bij anderen, maar ook om ruimte te geven aan eventuele emoties.

Stap 3:

Bespreek het vermoeden met de IBer

Vermoedens ontstaan op basis van signalen die lang niet altijd even duidelijk zijn, daarom bestaat het risico dat de leerkracht de situatie van het kind verkeerd inschat. Omdat het moeilijk is duidelijk te krijgen wat er aan de hand is, kun je het signaal bagatelliseren en er verder geen aandacht aan besteden. Ook is het mogelijk dat je je vastbijt in je vermoedens en alleen nog maar op zoek gaat naar aanwijzingen die je vermoeden kunnen bevestigen. Het is daarom altijd belangrijk om vermoedens tijdens een IB-gesprek te bespreken. Je vraagt of de IB-er bij dit signaal of deze aanwijzing ook zou denken dat dit kind mogelijk mishandeld wordt. Samen met de IB-er wordt besloten of andere betrokken collega's worden geraadpleegd/geïnformeerd. Denk hierbij aan oudleerkrachten, leerkrachten van broertjes/zusjes en collega IBer.

Stap 4: *Win advies in bij het AMK*
Overleg met het AMK is in alle gevallen aan te raden. In de eerste plaats kan het AMK ondersteuning bij het interpreteren van signalen en bij het nadenken over de vervolgstappen die noodzakelijk zijn. Het gaat om vragen over de mogelijkheden voor verdere onderzoek van het vermoeden, over diagnostiek en hulpverlening en over de verdeling van verantwoordelijkheden in het hele traject. De IB-er neemt het contact op met het AMK en is ook de contactpersoon voor het AMK.

Stap 5: *Stel een plan van aanpak op*
Als er wel een vermoeden blijft bestaan na de voorgaande stappen, is er alle reden om goed na te denken over het vervolg. In veel gevallen zal het noodzakelijk zijn om meerdere beroepskrachten vanuit verschillende instellingen bij de verdere aanpak samen te werken. (Hierbij valt te denken aan CJG, GGD, SWV, Save team, enz.) Het is van belang afspraken te maken over wat er moet gebeuren, wie welke taken op zich neemt en wie zorg draagt voor de coördinatie.

- Als er aan het eind van deze fase geen bevestiging van het vermoeden is, dan:
- a. blijven jij, de IB-er en de schoolarts alert
- b. blijf je bouwen aan de vertrouwensrelatie met het kind.
- c. noteren jij, de IB-er en de schoolarts in hun agenda dat ze na een bepaalde periode nog eens samen overleggen over het gedrag of lichamelijke gesteldheid van het kind.

Fase 3. Nader onderzoek.

In deze fase wordt het plan van aanpak uitgevoerd. Om het vermoeden nader te onderzoeken, zijn een of meer van de volgende drie stappen noodzakelijk

Stap 6: *Praat zo mogelijk met het kind*
Als de leeftijd van het kind dat toelaat, kan een gesprek met het kind meer duidelijkheid bieden. De ingang voor het gesprek vormen zaken die opvallen aan het kind, bijvoorbeeld zijn moeite zich te concentreren of opvallend stil en teruggetrokken gedrag. Anders dan in het gesprek dat in fase 1 met het kind wordt gevoerd, zal de leerkracht hier wel het doel van het gesprek uitleggen. Nodig het kind uit hierop te reageren. Kom pas na deze reactie zo nodig en zo mogelijk met een interpretatie van wat je gezien, gehoord en/of waargenomen hebt.

Stap 7: *Leg de zorgen voor aan de ouders*
Ook in het gesprek met de ouders gaat het om de dingen die opvallen aan hun kind en die aanleiding geven tot zorg over hun kind. De mogelijke relatie met mishandeling of andere problemen in thuissituatie zal expliciet aan de orde moeten worden gesteld. Bij dit gesprek is leerkracht, IB-er en indien noodzakelijk ook directeur aanwezig. In deze fase wordt het kind geregistreerd in de **Verwijsindex Risico's Jeugdigen** in eerste instantie door de IB-er anders door de directeur. Ouders worden op de hoogte gesteld van de melding, tenzij dit direct gevaar voor het kind of andere betrokkenen oplevert.

Probeer, indien nodig, al toestemming van ouders te krijgen om hulp in te schakelen.

Stap 8: *Laat het kind onderzoeken*
Het kan nodig zijn het kind te onderzoeken of laten onderzoeken. Voorbeelden hiervan zijn een lichamelijk onderzoek door een arts, via GGD, observatie door een pedagoog of onderzoek door een leerlingbegeleider. Voor dit onderzoek is over het algemeen toestemming van de ouders nodig. De IB-er zet dit in gang.

Fase 4. Hulp op gang brengen

Het onderzoek kan tot verschillende conclusies leiden. Het vermoeden dat het kind mishandeld wordt kan bevestigd of weerlegd worden, maar het kan ook blijven bestaan als onvoldoende duidelijkheid kan worden verkregen. In dat laatste geval kan het zinvol zijn opnieuw te overleggen met het AMK of te melden bij het AMK. Wordt het vermoeden weerlegd, dan kan het zijn dat er wel andere problemen zichtbaar worden waarvoor hulp en ondersteuning geboden moet worden. Is er geen hulp nodig, dan kan de zaak verder als afgesloten worden beschouwd.

Stap 9: *Inventariseer de hulpverleningsmogelijkheden*
Alvorens met ouders te spreken over het verdere vervolg is het noodzakelijk inzicht te hebben in de hulpverleningsmogelijkheden binnen de eigen regio. Omdat de – onderliggende – problemen van kinderen en hun ouders sterk uiteen kunnen lopen zal hulp op maat worden geboden. De IB-er is ten alle tijde op de hoogte van de sociale kaart van de omgeving of weet waar informatie over hulp ingewonnen kan worden.(CJG/SVW/GGD/Save team/AMK)

Stap 10: *Besprek met de ouders de aanpak van de gezinsproblemen*
Wordt het vermoeden bevestigd dan zal met de ouders en zo mogelijk ook met het kind gesproken moeten worden over de mishandeling en over de gevolgen daarvan voor alle gezinsleden. Op grond daarvan zullen gezinsleden gemotiveerd moeten worden om hulp te accepteren bij het oplossen van de problemen en bij het herstellen van de ontwikkelingskansen van het kind.

Stap 11: *Schakel zo nodig anderen in:*
Beschik je zelf over onvoldoende mogelijkheden om de juiste hulp te bieden, schakel dan andere beroepskrachten of instellingen in. In principe worden anderen met toestemming van kind en ouders betrokken bij de hulp aan het gezin. Als het belang van het kind het vereist zal je soms ook zonder medeweten of toestemming van ouders en verzorgers de hulp van anderen moeten invoeren.

Stap 12: *Meld het vermoeden kindermishandeling bij het AMK*

Als ouders niet openstaan voor enige vorm van hulp of de problemen blijven ontkennen, kan een melding worden gedaan bij het AMK. Dit wordt door de IB-er gedaan. De directeur is altijd op de hoogte van deze melding. Bij de melding wordt zoveel mogelijk gebruik gemaakt van feiten en gebeurtenissen. Wanneer er informatie van derden gemeld wordt, wordt altijd aangegeven dat deze informatie van anderen afkomstig is. Bij de melding wordt overlegd wat er na de melding, binnen de grenzen van de school gedaan kan worden om het kind te beschermen tegen geweld en mishandeling.

Ouders worden schriftelijk door de directeur op de hoogte gesteld van deze melding.

Wanneer de veiligheid van een kind of personeelslid in gevaar komt als ouders op de hoogte zijn van een melding door school kan men afzien van het op de hoogte brengen van de ouders. Dit moet eerst met alle betrokkenen binnen de school overlegd worden.

Ziet ook het AMK geen mogelijkheden om hulp op vrijwillige basis op gang te brengen, dan kan zij de Raad voor de Kinderbescherming vragen een onderzoek in te stellen.

Fase 5. Evaluatie

In de vijfde fase staat het evalueren van het verloop van het traject centraal.

Stap 13: *Evalueer hoe het een en ander is gegaan*
De samenstellers en uitvoerders van het plan (leerkracht en IBer) van aanpak bespreken het verloop van het hele traject met elkaar.

Stap 14: *Stel zo nodig afspraken bij*
Is er iets niet goed gelopen, zorg dan dat afspraken in het protocol worden bijgesteld.

FASE 6: NAZORG

Stap 15: *Blijf alert op het welzijn van het kind*
Het opgang brengen van hulp in het gezin is de aanzet tot het verhelpen van de problemen. Het kost enige tijd voordat die hulp vruchten afwerpt. Het is van belang alert te blijven op de vraag of het ingezette traject ook daadwerkelijk leidt tot verbetering van het welzijn en de ontwikkelingskansen van het kind. Tot 2 jaar na de gebeurtenis zal het kind op elk IB overleg besproken worden. Bij tussentijdse incidenten/voorvallen meldt de leerkracht dit bij de IBer.

Stap 16: *Roep zo nodig betrokkenen bij elkaar*
Als de indruk bestaat dat er geen verbetering zit in de situatie van het kind, is het goed betrokkenen weer bij elkaar te roepen. Daarbij is de vraag aan de orde of de hulp moet worden aangepast en of het kind meer ondersteuning nodig heeft.

Stap 17: *Zoek zo nodig opnieuw contact met het AMK*
Als het kind is gemeld bij het AMK en er nieuwe signalen zijn, is het van belang deze door te geven aan het AMK. Het AMK kan zo nodig contact opnemen met het gezin of met de betrokken hulpverleningsinstellingen.

Advies – en Meldpunt Kindermishandeling

Nederland kent een landelijk dekkend netwerk van veertien provinciale en grootstedelijke Advies en Meldpunten Kindermishandeling. Zij zijn bereikbaar via het landelijke telefoonnummer (0900) 123123 0. Bij het AMK werken maatschappelijk werkers en artsen.

De kerntaken van het AMK zijn advies en consult geven, meldingen onderzoeken en beoordelen en zo nodig hulpverlening op gang brengen. Het AMK verleent zelf geen hulp, maar verwijst door en coördineert indien nodig de hulpverlening.

Iedereen die zich zorgen maakt over de opvoeding van een kind kan contact opnemen met het AMK. Dit betekent dat niet alleen personen uit de directe omgeving van het kind, zoals burens en familie, maar ook mensen die werken met ouders of kinderen en hulpverleners advies kunnen vragen of een melding kunnen doen.

Advies vragen

Op verschillende momenten in het omgaan met een vermoeden dat kinderen thuis getuige zijn van geweld kan het AMK advies gevraagd worden. Vragen kunnen bijvoorbeeld betrekking hebben op het interpreteren van signalen of op de schadelijkheid van het gedrag van ouders voor kinderen. Ook vragen over het voeren van een gesprek met ouders en over hulpverleningsmogelijkheden kunnen aan het AMK worden voorgelegd.

Degene die advies vraagt aan het AMK blijft zelf verantwoordelijk voor het vervolg. Het AMK onderneemt in dat geval geen stappen in de richting van het gezin. Als een beroepskracht behoefte heeft aan ondersteuning bij het uitvoeren van het advies, kan hij over hetzelfde kind meerdere malen contact hebben met het AMK. Er is dan sprake van een consult. Het AMK beperkt zich bij een consult niet tot een eenmalig advies maar biedt een vorm van ondersteuning en coaching.

Melden

Als er geen mogelijkheden – meer – zijn om helderheid te krijgen over een vermoeden of als het niet lukt noodzakelijk geachte hulpverlening op gang te brengen, terwijl de zorgen over het kind blijven bestaan, kan het noodzakelijk zijn een melding te doen bij het AMK. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer een beroepskracht geen informatie over het gezin kan achterhalen, ouders niet bereid zijn een gesprek aan te gaan of niet willen meewerken aan het zoeken naar een oplossing voor de problemen.

Doorgaans start het onderzoek van het AMK met een gesprek met de ouders en eventueel met hun kinderen zelf al heeft ondernomen. In het eerste gesprek met de melder komt dit uitgebreid aan de orde. Daarnaast wint het AMK informatie in bij derden, zoals de huisarts, de school of het consultatiebureau, om het vermoeden verder te kunnen onderbouwen of juist te ontkrachten. Wanneer het vermoeden wordt bevestigd. Probeert het AMK ouders te motiveren om hulp te aanvaarden en hen vervolgens door te verwijzen naar de daartoe geëigende instelling.

Anonimiteit

Melders bij het AMK hebben – onder bepaalde voorwaarden – het recht om anoniem te blijven ten opzichte van het kind en gezin dat zij melden. Voor hulpverleners die een hulpverleningsrelatie hebben met het gezin geldt dat hun anonimiteit wordt gewaarborgd in het geval dat bekendmaking van hun identiteit een bedreiging vormt of kan vormen voor het kind of voor de hulpverlener. Voor beroepskrachten en leerkrachten geldt dat zij bovendien recht hebben op waarborging van hun anonimiteit wanneer bekendmaking van hun identiteit zou leiden tot een verstoring van de vertrouwensrelatie met de beroepskracht.

Dossiervorming

Vraag ten alle tijde om een verslag van de gegeven informatie die gebruikt gaat worden door het AMK of de Raad voor Kinderbescherming. Spreek af dat de informatie pas gebruikt mag worden als er vanuit de school een goedkeuring is gegeven (leg de toestemming en het verslag vast in parnassys!). De informatie wordt digitaal, achter een wachtwoord, opgeslagen. Zowel IB-er als directeur kennen de inhoud van dit verslag. De leerkracht krijgt die informatie die nodig is om het kind goed te begeleiden.

Veilig werk- en meldklimaat

Om het voor alle personeelsleden mogelijk te maken om in een veilig werkklimaat kindermishandeling te signaleren en om de stappen in de meldcode te zetten, draagt de Patrimoniumschool er zorg voor dat:

- Binnen de school bekendheid wordt gegeven aan het doel en de inhoud van de meldcode;
- Regelmatig een aanbod wordt gedaan van trainingen en andere vormen van deskundigheidsbevordering zodat alle personeelsleden voldoende kennis en vaardigheden ontwikkelen en ook op peil houden voor het signaleren van kindermishandeling en voor het zetten van de stappen van de code;
- Er voldoende deskundigen beschikbaar zijn die de leerkrachten kunnen ondersteunen bij het signaleren en zetten van de stappen in de code;
- De meldcode aansluit bij de werkprocessen binnen de school;
- De werking van de meldcode regelmatig wordt geëvalueerd en dat zo nodig acties in gang worden gezet om de toepassing van de meldcode te optimaliseren;
- Afspraken worden gemaakt over de wijze waarop de Patrimoniumschool zijn personeel zal ondersteunen als zij in of buiten rechte worden aangesproken op de wijze waarop zij de meldcode toepassen.

BIJLAGE 1

OBSERVATIEPUNTEN:

Vragen over 'opvallend' gedrag van een leerling

Naam leerling:

Leeftijd:

School:

Groep/klas:

Naam jeugdarts:

jongen / meisje

1. Sinds wanneer vertoont het kind opvallend gedrag?

- laatste weken
- laatste maanden
- dit schooljaar
- sinds.....

2. Het opvallende gedrag bestaat uit *:

- (zeer) meegaand gedrag
- gebrek aan vertrouwen in anderen
- ouwelijk, zorgend gedrag
- verzet, passief
- verzet, actief
- agressief
- angstig
- druk
- negatief zelfbeeld
- angst voor lichamelijk contact
- seksueel uitdagend gedrag
- gespannen
- faalangstig
- vreemde verhalen
- rare praatjes

-
- anders, nl. ...

3. Hoe is de verhouding tot de medeleerlingen?

- prettig
- geen aansluiting
- bang
- plagerig
- agressief naar jongere kinderen
- bezig
- wordt gepest
- pest andere kinderen
- anders, nl. ...

* Meer dan één antwoord is mogelijk

4. Hoe is de uiterlijke verzorging van het kind, zoals kleding e.d.?

- over het algemeen verzorgd
- over het algemeen onverzorgd
- sterk wisselend
- anders, nl. ...

5. Hoe is de verhouding tot vrouwelijke leerkrachten?

6. Hoe is de verhouding tot mannelijke leerkrachten?

7. Hoe is het contact tussen de school en de ouders?

8. Zijn er bijzonderheden over het gezin te melden? Indien mogelijk ook de bron vermelden.

9. Wat zijn volgens u de problemen?

10. Is er de laatste tijd iets in het gedrag of in de situatie van het kind veranderd?

11. Wat is er bij u bekend over eventuele broertjes en zusjes?

12. Schoolresultaten.

BIJLAGE 2

Houding naar de betrokken leerling

- Luister rustig naar wat het kind te zeggen heeft.
- Neem het kind serieus, trek zijn/haar verhaal niet in twijfel.
- Geef geen overhaaste reactie.
- Beloof geen absolute geheimhouding.
- Steun het kind in het feit dat het zijn/haar geheim verteld heeft.
- Zeg dat u wilt helpen; u hoeft niet onmiddellijk te weten wat er gebeuren moet.
- Wees duidelijk en consequent.
- Versterk het zelfvertrouwen van het kind door het aandacht en vertrouwen te geven en het te prijzen voor positief gedrag en werk.
- Bied het kind mogelijkheden zich te blijven uiten: door te praten, te tekenen of te schrijven.
- Voorkom een te grote uitzonderingspositie voor het kind.
- Ga na of de situatie op school veilig is.
- Handhaaf de gang van zaken in de klas; daarmee biedt u het kind stabiliteit.
- Het kind kan buitensporig gedrag vertonen; wees daarop bedacht en stel ook grenzen; overleg met derden als u daaraan behoefte heeft.

Aandachtspunten

- Het contact van de leerkracht met de ouders zal zich voornamelijk blijven richten op het functioneren van de leerling op school.
- Wees zorgvuldig met de privacy van kind en ouders.
- Indien het kind van school verandert, geef dit dan door aan het BVA (bureau vertrouwensarts).

Het belangrijkste is dat het kind zich door u gesteund voelt en het vertrouwen heeft dat er een manier is om te zorgen dat de mishandeling ophoudt.

BIJLAGE 3 Adreslijst instellingen

- GGD Gelders Vallei
- afdeling Jeugdgezondheidszorg
- "De Rozenbottel", Laan der Techniek 22
- 3903 AT Veenendaal
- Telefoon: 0318- 514000

- CJG Veenendaal De Twyn
- Verlaat 20 E
- 3901 RG Veenendaal
- 0318- 538222

- Save team Veenendaal-Zuid/Rhenen
- Buurtlaan-Oost 62
- 3902 DB Veenendaal
- 030 6007700

- Vertrouwenspersoon Onderwijsgroep GAVE
- Dhr T. van de Lagemaat
- Leverkruid 2
- 3903 ES Veenendaal.
- Telefoon 0318-692023

- Bureau Vertrouwensarts Utrecht
- F.C. Donderstraat 1
- 3572 JA Utrecht
- Telefoon: 030- 2109700

- Vertrouwensinspecteur
- Telefoon 0900-1113111

AMK(Advies en Meldpunt Kindermishandeling)

Postbus 9076, 3506 GB Utrecht

www.amk-nederland.nl

Telefoon 0900-1231230

Kantoorlijn 030-2761176

Vertrouwenspersoon school: